

příloha

4

Praha 1973

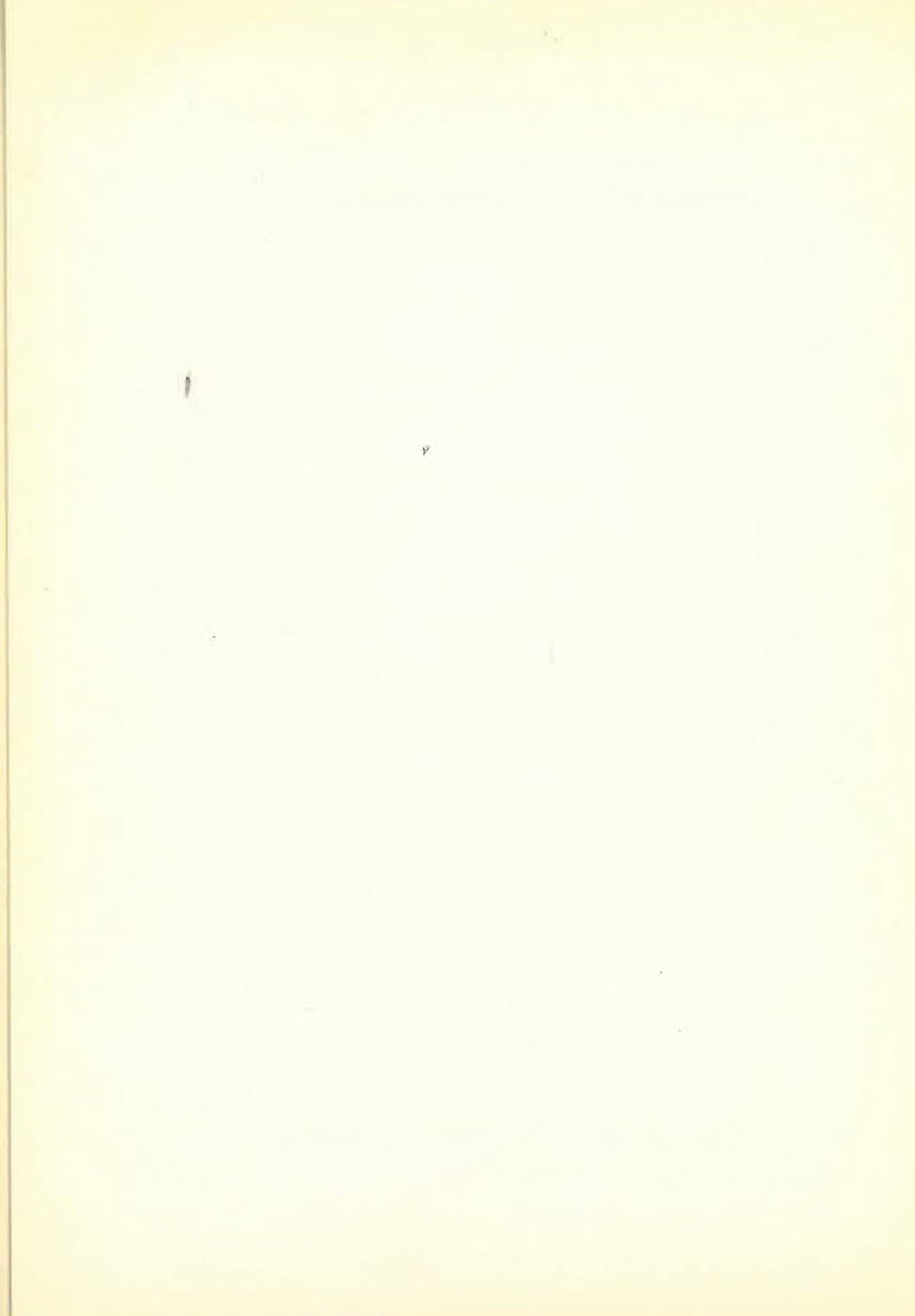

Textová příloha Divadelní výchovy č. 4

NEZVAL A HALAS DĚTEM

Dvě pásma

**Ústav pro kulturně výchovnou činnost
Praha * 1973**

NOVÝ SVĚT PŘIJEDE NA VŠECH KOLEJÍCH

Pásmo říkadel, pohádek a hádanek z díla Vítězslava NEZVALA
"Anička skřítek a Slaměný Hubert" sestavil a pro recitační
soubor upravil

Miloslav D i s m a n

D - dívčí sbor

H - chlapecký sbor

d - dívčí sólo

h - chlapecké sólo

- / neznamená vždy totéž dítě,
/ vystřídat v solech co nej-
/ více dětí

Eventuelní klavírní doprovod - rytmizace říkanek, mezipry,
úvod a dohra.

- D-H: Hop, hop, hop,
byl jeden strop. /hop - /hop - /hop - / -- /
/byl /jeden - strop/ /
- H: Na tom stropě byla díra
pro velkého netopýra,
byla jako hrob. /na tom/stropě/byla/díra/
/pro vel/kého / neto/pýra/
/byla /jako / hrob-/--/
- D-H: Hop, hop, hop. /hop - /hop - /hop -/ - - /
- D: Hop, hop, hop,
byl jeden strop. atd., tedy "říkankově, skandovaně"
- d: Na tom stropě byla louka
pro mouchu a pro pavouka,
veliká pět stop.
- D: Hop, hop, hop.
- H: Hop, hop, hop,
byl jeden strop.
- h: Na tom stropě byla díra,
do té díry chytil výra
jako pod poklop.
- H: Hop, hop, hop.
- d: V jednom malém domě byly
velké dveře a v nich sud.
Všichni psi se probudili
a hned vyskákali z bud.
- h: Copak je v tom velkém sudě?
- d: Je tam asi princezna.
Není ustrojena chudě
a je velmi líbezná.
- h: Přijde starý zaklínatel,
vezme sud a zakopá.
Přiletí s ním černý datel -
- H: a pak přijde potopa.
- d: Jeden, druhý, třetí,
pojdte se mnou, děti,
půjdem do mlýna,
trhat do klína,
heřmánek a kvítí,
půjdem trávu žítí,
půjdem na kosatce,
rostou na zahrádce,
je tam zlatý had,
otevře nám hrad.
- D: První, druhý, třetí,
pojdte s námi, děti.
- /jeden / druhý /tře - /tí -/
/pojdte/ se mnou/ dě- /ti -/
/půjdem /do mlý/ na - / -- /
/trhat /do klí/ na - / -- /
/heřmá/ nek a / kví - /tí -/
atd.
nebo?
/jeden / druhý / třetí /
/pojdte/ se mnou/ děti/
/půjdem/ do mlýna/
/trhat/ do klína/
/heřmánek a / kvítí /
atd.

- H: Spadla štika
do rybníka.
- D: Byl tam kapr,
ten ji lapl.
- H-D: Byl tam mlok,
ten ho spolk.
- h: Dup, dupy, dup,
našel jsem pět hub.
První byla muchomůrka,
byla u ní zlatá šnůrka,
druhá byla liška,
je jich plná spížka,
třetí byl smrž,
vrž si jen, vrž.
Čtvrtá byla křapáč,
jaký jsi ty střapáč.
Pátá byla hřib -
- H: měl jsi hledat líp.
- h: Roháč leze po žebříku,
leze, leze na osiku,
- H: leze výš a výš
vyhledat si skryš.
- D: Osika se celá chvěje -
nemá ráda čaroděje.
- d: Kdo jsi, rytíři,
v hnědém krunyři?
- h: Já jsem rytíř Roháč z Dubé.
- d: Způsoby však máte hrubé.
- h: Jedu z turnaje,
proč se nehraje?
- D: Osika se celá třese:
- d: Nebydlíte, pane, v lese?
- h: Jak se můžeš ptát?
Mám tam přece hrad.
- d: To by mohl každý říci;
v lese jsou přec loupežníci.
Vari do lesů.
Sic tě setřesu.
- D: Osikové listí šumí,
třese se, jak nejvíc umí.
- h: Roháč se též chvěl -
- D: potom uletěl.
- H: Byl jednou jeden les,
v tom lese běhal pes.
- h: Ó, běhal velice
a honil zajíce.

D-H: Hop, hop, hop,
byl jeden strop.

H: Na tom stropě byla díra
pro velkého netopýra,
byla jako hrob.

D-H: Hop, hop, hop.

D: Hop, hop, hop,
byl jeden strop.

d: Na tom stropě byla louka
pro mouchu a pro pavouka,
veliká pět stop.

D: Hop, hop, hop.

H: Hop, hop, hop,
byl jeden strop.

h: Na tom stropě byla díra,
do té díry chytli výra
jako pod poklop.

H: Hop, hop, hop.

d: V jednom malém domě byly
velké dveře a v nich sud.
Všichni psi se probudili
a hned vyskákali z bud.

h: Copak je v tom velkém sudě?

d: Je tam asi princezna.
Není ustrojena chudě
a je velmi líbezná.

h: Přijde starý zaklínatel,
vezme sud a zakopá.
Přiletí s ním černý datel -

H: a pak přijde potopa.

d: Jeden, druhý, třetí,
pojdte se mnou, děti,
půjdem do mlýna,
trhat do klína,
heřmánek a kvítí,
půjdem trávu žítí,
půjdem na kosatce,
rostou na zahrádce,
je tam zlatý had,
otevře nám hrad.
D: První, druhý, třetí,
pojdte s námi, děti.

/hop - /hop - /hop - / -- /

/byl /jeden - strop/ /

/na tom/stropě/byla/díra/

/pro vel/kého / neto/pýra/

/byla /jako / hrob-/--/

/hop - /hop - /hop -/ - - /

atd., tedy "říkankově, skandovaně"

/jeden / druhý /tře - /tí -/

/pojdte/ se mnou/ dě- /tí -/

/půjdem /do mlý/ na - / -- /

/trhat /do klí/ na - / -- /

/heřmá/ nek a / kví - /tí -/

atd.

nebo?

/jeden / druhý / třetí /

/pojdte/ se mnou/ děti/

/půjdem/ do mlýna/

/trhat/ do klína/

/heřmánek a / kvítí /

atd.

- H: Spadla štika
do rybníka.
- D: Byl tam kapr,
ten ji lapl.
- H-D: Byl tam mlok,
ten ho spolk.
- h: Dup, dupy, dup,
našel jsem pět hub.
První byla muchomůrka,
byla u ní zlatá šňůrka,
druhá byla liška,
je jich plná spížka,
třetí byl smrž,
vrž si jen, vrž.
Čtvrtá byla křapáč,
jaký jsi ty střapáč.
Pátá byla hřib -
- H: měl jsi hledat líp.
- h: Roháč leze po žebříku,
leze, leze na osiku,
- H: leze výš a výš
vyhledat si skryš.
- D: Osika se celá chvěje -
nemá ráda čaroděje.
- d: Kdo jsi, rytíři,
v hnědém krunýři?
- h: Já jsem rytíř Roháč z Dubé.
- d: Způsoby však máte hrubé.
- h: Jedu z turnaje,
proč se nehraje?
- D: Osika se celá třese:
- d: Nebydlíte, pane, v lese?
- h: Jak se můžeš ptát?
Mám tam přece hrad.
- d: To by mohl každý říci;
v lese jsou přec loupežníci.
Vari do lesů.
Sic tě setřesu.
- D: Osikové listí šumí,
třese se, jak nejvíc umí.
- h: Roháč se též chvěl -
- D: potom uletěl.
- H: Byl jednou jeden les,
v tom lese běhal pes.
- h: Ó, běhal velice
a honil zajíce.

D: Pak zbloudil do polí
a běhal v koukoli.
h: Tam zahlédl ho pán
a dal mu marcipán.
d: On měl chuť na řízek,
dostal však řetízek.
h: Ó, jaký je to mrav,
dělat jen haf, haf, haf?

D: Pes dostal košíček
D-H: a tahal vozíček.
d: Jaký je to palec,
když jen stále tlačí.
D: Jaký je to tanec,
když se hoch jen mračí.
Holaria, hola,
budeš-li se mračit,
d: bude tě ten palec
ještě více tlačit.

D-H: Ko, ko, ko,
d: bylo jedno jablko.
D: Kdák, kdák, kdák,
h: nebylo to jablko, byl to pták.
H: haf, haf, haf,
d: ten pták měl deset hlav.
D: Hú, hú, hú,
h: byl těžký na váhu.

H: Hudrú, hudrú, hudrú,
d: snědl kilo pudru.
D: Vrkú, vrkú, vrkú,
h: ten mu zůstal v krku.
H: Krá, krá, krá,
d: prosil doktora:
D: Čim, čim, čím -
h: čím to spláchnout, čím?
H: Čičí, čičí, čičí,
d: doktor nad ním křičí.
D: Píp, píp, píp,
h: už je mu zas líp.
d: Černý hrozen dozrává,
Marie se nevdává.
Stále jenom přede, přede,

buď melodicky /jako recitace/
nebo říkadlově /skandovaně/,
např.:
/ko -/ko -/ko -/ - - /
/bylo / jedno / jabl / ko -/
/neby / lo to / jabl / ko -/
/byl / to / pták / -- / atd.
POZOR:
ten / pták měl / deset / hlav- /
-- /
(slovo "ten" jako "předrážka")
buď:
/hudrú/ hudrú/ hudrú/ -- /
/snědl/ kilo / pudru/ -- /
nebo:
/hudrú/ hudrú/ hu - /drú - /
/snědl/ kilo / pu - /dru - /

říká přitom á, bé, cé, dé -
říká, že prý počká,
je to stará - -

D: říká, že prý počká,
d: je to stará
D: kočka.

/vynechá se pauza na jeden takt/

/v přesném a nepřerušeném tempu rytmu/

h: Měl jsem něco slaměného,
byl to - - přece,
měl jsem něco slaměného -
a teď je to v řece;

/opět pauza na jeden takt/

H: je to v řece Vltavě,
h: proto nemám na hlavě
nic slaměného,
co bylo mého.

h: Měl jsem něco slaměného
D: a teď je to v řece,
h: měl jsem něco slaměného,
byl to

H: klobouk
h: přece.

/v přesném a nepřerušeném tempu rytmu/

D: Měl jsi něco slaměného
H: a teď je to v řece -
D: měl jsi něco slaměného,
H: byl to klobouk přece.

h: Chodím s kopce do kopečku,
až mě bolí v zádech,
zkusím raději koloběžku,
ve všech sedmi pádech:

buď: h: Nač by člověk chodil pěšky,
H: když jsou přece koloběžky!

nebo: h: Nač by člověk chodil
pěšky

// obdobně dál jedním nebo druhým
způsobem, popř. navíc ještě stří-
dat sola d - h a sbory D - H //

H: když jsou přece
koloběžky!

Leze, leze, leze ježek,
za ním dvanáct koloběžek.

Dnes zas asi oběd zmeškám.
Proč? Nu, kvůli koloběžkám.

Nač by člověk chodil pěšky,
když má přece koloběžky.

Nechoď, hochu, nikdy pěšky;
zavolej si: "Koloběžky".

Jezděte na koloběžkách
a nešlapte po maceškách.

Obchod s koloběžkami
pro pány i pro dámy.

1. d: Velký obchod s koloběžkami je ve velikém městě;
 1.-2. d: ve velkém městě je veliké náměstí;
 1.-3. d: na velkém náměstí je veliká pout; /tj. 1., 2. a 3. d./
 1.-4. d: uprostřed velké pouti je veliký kolotoč; /čti: 1. až
 1.-5. d: pod velkým kolotočem je malý krádek; 4. d. atd./
 1.-6. d: za malým krámkem stojí veliký pán;
 1.-7. d: velký pán je velmi starý;
 1.-8. d: je to planetář!
 1. d.: Starý planetář má starého papouška -
 4. d.: starý papoušek je velmi moudrý -
 8. d.: umí mluvit a uhodne všechno na světě.
 1.-8. d: Nevěříte?

1. d.: Kolik je jedna a jedna?
 h: Oslí uši.
 2. d.: Kolik je půl a půl?
 h: Žluté polobotky.
 3. d.: Co je pampeliška?
 h: Liška s bílým ohonem, z kterého padá peří.
 4. d.: Co je blesk?
 h: Zásuvka plná staniolu.
 5. d.: Co je krtek?
 h: Vypasené dláto.
 6. d.: Co je západ slunce?
 h: Lampion.
 7. d.: Co je hrách?
 h: Bubínek.
 8. d.: Co je havran?
 h: Kaňka na bílém sněhu.
 4. d.: Co je tma?
 h: Černé světlo.

1. d.: Co je světlo? /v hádankách místo "h" možno použít
 h: Bílá tma. i sboru "H" neb "D" nebo D-H/
 H: Hádám, nadas, hada, /rozpočítadlo přednáší sbor /H/,
 byla jedna kláda, jestliže v hádankách odpovídal jen
 na té kládě bič, "h" - zařadíte-li místo "h" sbor H,
 jeden musí pryč. rozpočítadlo svěťte jednotlivci: h/
 d: Hádejte, hádejte,
 jen se nepohádejte.
 D: Hádejte, hádejte,
 jen se nepohádejte:
 1. d.: o blechu neplechu,
 2. d.: o chůvu, o sůvu,
 3. d.: o tele z jetele,

4. d.: o hrášky rarášky,

5. d.: o mýdlo, o šídlo,

D: o dobré bydlo.

H: V tom královském sídle, Tzv. "nekonečná pohádka" se opa-
měli mouchu v jídle. kuje různým způsobem:
Moucha jedla, pila,
pak se utopila.

H: Odvezli ji k faře 1. jako říkanka - pak
bez már, bez trakaře. 2. melodicky jako vyprávěnka - pak
Tam ji pochovali, 3. třeba polozpěvně, rytmizovane
nápís na ni dali: hrou na klavír - pak
4. jako groteskní smuteční pís-
nička a končí:

H: V tom královském sídle ... bez trakaře:
měli Když ji pochovali,
smutně zaplakali.

d nebo D:/podle předchozího závěru/
Byl jeden míč, / Byl / jeden / míč - /
v tom míči klíč, nebo:
v tom klíči dírka, / byl jeden / míč - /
v té dírce sirka,
v té sirce plamen,

D: skočil do kamen. /skočil -/ do kamen /
nebo:

h: Byl jednou jeden hrad, /skočil do / kamen/
d: v něm žila krásná paní,
h: a drak, jenž měl ji rád,
žil s ní a hleděl na ni.

d: Kam upřela svůj zrak,
kam vkročila, kam vešla,
h: tam vkročil i ten drak,
a našíkal, když nešla.

d: Tak chřadla, paní, chřadla -

h: a drak též chřadl pro ni.

d: Až jednou náhle zchřadla -
a bylo navždy po ní.

h: Ten strašný, krutý drak
se stal pak-na čas koněm -
pak proměnil se v mrak -
a bylo navždy po něm ...

H: Pak rozbořil se hrad
a ztrouchnivěl též brzy -

h: a měl v něm hnízdo had
a ronil nad ním slzy ...

- d: Šiji, šiji hvězdný šat, /jako písničku?/
pak jej budu vyšívát,
zlatou jehlou, zlatou nití,
na níž perličky se třpytí.
Až jej celý vyšiji,
zhluboka se napiji
čisté vody, čisté vody,
v níž se lesknou zlaté body,
zlaté kapičky,
jsou to hvězdičky ...
- h: Dobrou noc, všecko.
D: Dobrou noc, celý světe.
d: Dobrou noc, malinové hlásky ptáčků -
d: Dobrou noc, bleško, je čas na spánek -
D: Hvězdy již hvízdají jako ptačí zobáčky.
h: Měsíc už rachotí jako bubínek -
d: Měj se hezky, kuličko,
jen se mi nezakutálej příliš daleko.
h: Mějte se hezky, mé knoflíky -
ať vás ráno najdu na mém místě.
d: Měj se hezky, tvrdá kůrko,
pozvali nás na velikou hostinu.
H: Celý svět odjede vlakem -
D: nový svět přijede na všech kolejích.
d: Měj se krásně, ovčí zvonečku.
d: Dobrou noc, všecko ...

CO VŠECHNO MUSÍ DĚLAT JARO

Pásmo veršů z knihy Františka HALASE
"Před usnutím" (Halas dětem) sestavila

Marie V o t a v o v á

B - básník

Sb. d. - sbor dívek

všichni - celý sbor

$d_1, d_2, d_3 \dots$ - dívčí sóla

$h_1, h_2, h_3 \dots$ - chlapecká sóla

Věčný a mučivý stesk poezie po zázračnosti a blaženosti dnů, kdy svět byl tvořen, křtěn i šňořen, souvisí těsně s líc-
tostivou něhou obracející se k dětství, ve kterém jako by do-
znívaly zlaté časy, kdy si hrával lev s holubicí a kdy nevin-
nost stvoření nevěděla zhola nic o údolí vzdechů. V dětství
lze ještě zahlédnout údivnost prvních tvůrčích gest. Tam si
věci uchovaly zářivost neporušené novoty a teplo dlaně, kte-
rá je hnětla a probouzela.“

Věčně naléhavé a opakované dětské PROČ a chtivá PROČ
básníků nedají světu, aby zestaral. Děti i básníci "i kdyby
na sůl nebylo" budou přestavovat věci z místa na místo, budou
rušit navyklé souvislosti pro neskonalou rozkoš nových souse-
dství, pro štěstí nepomíjivé hry, která snad je nejvážnější
prací na zemi.

(Fr. Halas, O jedné závisti)

vejde B

Víš, báseň, kde nic není, to nic nahmatává,
a aby básní byla, básníkům se zdává;
na divy z abecedy mají políčeno
a rým je, abys věděl, slovo na semeno.

Už od věčnosti básník z toho je jen živý,
že neustále všemu jak děti se diví.
Ty pomáháš si prstem, když ti nejde čtení,
a on zas veršem, jsou-li věci k nepřechtení.

Psát dětem básně zdá se takového cosi,
jak nazpátky když dříví do lesa se nosí.
Psát ale básně velkým, to je zase jiná.
Ó, to se píše často křídou do komína.

Hudba č. 1

B odchází,
děti vbíhají,
různě se rozsadí,

d ₁ (volá)	Teplo všude smýčí!
d ₂ (")	Slunce zdvíhá žezlo!
d ₃ (malá)	A proč ptáci křičí?
h ₁ (starší)	Aby už ven lezlo
semínko a brouci -
pro ten hlad hladoucí!
d ₄ (kleká ke kytičkám, d ₅ k ní přiklekne)	Kytičky, kytičky!
Koukej, už kvést začaly
a nám všem barvu přiznaly!
d ₆ (starší)	Víte, co všechno musí dělat jaro?

- h₂ (veselý,
pohyblivý) Vytáhnout trávu z hlíny
a na zeleno natřít!
- d₅ Načernit pěkně stíny
a všechno živé sbratřit.
- d₁ Všem hadům svléci kůži,
načesat řádně louky,
- d₃ spočítat lístky růží
a pruty leštit, brouky.
- d₄ Nachystat noty ptáčkům,
obléci nahé stromy,
- d₅ vysmát se poškoláčkům,
pozlatit střechy, domy.
- h₁ Rozmíchat v lese barvy
a kdeco zrána zrosit,
- d₂ probudit v zemi larvy
a teplo do děr nosit.
- d₃ Včeličkám květy sladit
d₅ a děcká nutit vstávat
h₃ a kožich kočkám hladit
a peckám jádra dávat.
- d₆ Vytáhnout trávu z hlíny
a na zeleno natřít.
- všichni Načernit pěkně stíny -
a všechno živé sbratřit!
- d₆ Copak si to cvrlikají (vztyčí se na kolenou, dívá
čtyři cvrlikáči? se jako po ptácích)
- d₁ Barvy na nich jenom hrají!
Jaké panstvo ptačí!
- d₆ Kohopak to pomlouvají
čtyři štěbetači?
- h₂ Všelijakých řečí mají,
taktak zobák stačí! (vstane, ukazuje na jednotlivé
děti, které se hlasově snaží vystihnout
zpěv jednotlivých ptáků)

- h₂ Konipásek: d₆ Živ-lis, Živ-lis.
 Kukačka: d₃ Kluku, kluku!
 Čížek: d₁ Jde ci-zí, ci-zí!
 Drozd: h₁ Nech ho jít. Nech ho jít. Tady já. Tady já.
 Sýkorka: d₂ Cici pán, cici pán! Syp. Syp. Syp.
 Mandelík: d₅ Má frak, frak, frak!
 Krutihlav: h₃ Viď, viď, viď!
 Chocholouš: d₄ Ten si žije. Ten si žije.
 Linduška: d₆ Zmýlí-li. Zmýlí-li.
 Sedmihlasek: d₃ De, de, de, děda, děda staré, staré.
 Žluva: d₅ Dé na pivo, na pivo, ivo.
 Pěnkava: d₂ Rršták, rršták, rrošták!

(všechny děti při posledním volání vyskočí, smějí se, a jeden přes druhého znovu vykřikují svou větu - už bez vyvolávání názvů ptáků - poslední volání "rršták, rršták, rrošták" volají všichni, a se smíchem si pak znovu sednou, jen d₄ zůstane stát a dívá se kamsi po vlaštovičkách)

- d₄ Vlaštovičky, vlaštovičky,
 povídky, švitořičky,
 už nám z dálky jaro nesou,
 na domov se celé třesou.
 d₂ Prohlédly si, kde co leží,
 hnízda, dvorky, špičky věží.

- Sb. d. Pak spustily naříkání: (naříkají)
 tři vidličky, chybí, páni,
 tři vidličky, tři vidličky
 pokřikují na lidičky.

- d₆ Sletěl ostrůž jako kámen, (loudá se kamsi stranou, sklání
 s vlaštovičkou už je amen. se, jako by něco našla)

- všichni Dolítala Pajdulinka, (všechny děti k ní)
 umíráček smutně klinká.

- d₃ Pajdulinka naše malá,
 copak nám to udělala?

d₄ Slzy stále na krajíčku,
koukáme se po nebičku,
jestli se nám nenavráťíš,
všichni a ty zatím hvězdy zlatíš. (tíše)

d₆ (k ostatním) Víš,
když probudí se hlína, je to myš.
je-li sklu zima, zaroste větvičkama.
Ryba je hastrmaní lžička. Víš.

h₁ A slza? Slza je voda, co je sama.
(ze smutné nálady nad mrtvou vlaštovičkou vyruší děti
h₂, který jako by něco zaslechl, jde se podívat, nahlíží
za scénu)

h₂ To jsou, pane ale koně,
oheň sám a jiskra,
běžte honem, běžte pro ně, (h₁ a h₃ se běží podívat)
sedlejte je zbystrá!
Zdá se, že se pobláznili (obrací se k dětem)
jako zajíc v březnu,
na nich lze jet, lidé milí,
rovnou pro princeznu.
(chlapci se vracejí, děti usedají opět na svá místa)

d₁ (říká k h₃) Vypravuj nám něco, Františku!
h₃ Tak poslouchejte! (vypráví se smyslem pro humor)
Fičelo, foukalo, trávě zima byla,
neměla co dát na hlavu,
najednou si hlína čapku narazila,
vymýšlel krtek zábavu!
Popásala se tam kráva, a když to viděla,
řekla si: "Co krtek, to kráva teprv udělá," -
a od těch časů krtek a kráva
čepici trávě do dneška dává. (děti se smějí)
h₁ A teď já!
Jednou si les četl potichu
a veverky šly blíž,

dívaly se mu přes knížku:

h_1 + Sb. d. Ty, zdá se, přitom spíš!

h_1 Šimraly les, až dostal vztek,
hubačil větvemi
a foukl silou do stránek.

h_1 + Sb. d. Bác! Veverky jsou na zemi.

h_1 "Pane les! Pozor na zdraví,"
moudře mu datel prál.
"Ať nejste z toho stonavý,
dovolte, abych vás proklepal!" (děti se smějí)

h_2 (vyskočí) Měli vrabci dobrá bydla,
darmo jedi - milostpáni,
nevěděli, kam dát křídla,
jak už byli nafoukaní!

d_1 To se žije z cizí práce!
Teď si na ně posvítíme!

všichni A tu bandu bez legrace
z jejich hnízda vyhodíme!

(dívky vyskočí, tři na levé straně v kolmé
řadě, tři na pravé, rovněž v kolmé řadě,
 h_1 na levé, h_2 na pravé, utvoří jakýsi špalír
pro h_2)

h_2 Kdo je pták, ten létat musí,
zkouší to i slípky, husy, (ukazuje na dívky)
hanba tomu, kdo se bojí

a kdo s křídly v blátě stojí! (všichni rychle udělají

všichni Frnky, frnky, všecko frčí- kolo kolem h_2 , při tom
nic nesvede, kdo se krčí. přednášejí do rytmu

Kdo si rázně nezakrouží a otáčejí jím)

zajde klidně někde v louži.

h_2 Bez strachu kdo ale vzlétá, (Náhle se zastaví v polo-
všichni ví se o něm i kraj světa. kruhu kolem h_2 , který je
uprostřed, vpředu).

Hudba č. 2 - děti se chystají odběhnout,
ale zastaví je básník, vracejí
se s ním. Básník mluví obklopen
dětmi:

B Nevídáno! Nechť říká kdo říká,
že časy těžké jsou.
Já k dětem šel jsem pro rozumy,
všelicos z nebe ještě umí,
a nepotázal se s tak zlou,
když ten čas tolik utíká.

(Po potlesku odchází, za každou ruku
jednu holčičku, děti s ním.)

Pásmo "Co všechno musí dělat jaro" je zkomponováno z básní Fr. Halase, obsažených v knize "Před usnutím" (Halas dětem - Albatros, Praha r. 1972). Vybrala jsem jen ty verše, které se mi hodily do koncepce, vyjádřené názvem pásma. Může je přednášet libovolný počet dětí, chlapců i dívek, ve věku od 4. - 8. třídy. Kompozice pásma dává předpoklad k tomu, aby děti uplatnily svou hravost, aby byly při přednesu živé a přirozené, aby to, co říkají, také cítily.

Důležité je, aby byla zachována pěkná výslovnost a správné větňé přízvuky, aby vynikla krása Halasových veršů a význam jeho metafor.

Úvodní a závěrečnou báseň ať přednáší dospělý recitátor - nemá-li ho soubor k dispozici, lze obě básně vynechat a uvést jen vlastní dětské pásmo.

P o z n á m k y k p r o v e d e n í :

Scéna: volný prostor, v místnosti, na jevišti, v přírodě
některé děti sedí na zemi, jiné trochu výše (na sedačkách,
na kulatinách, na kamenech ap.)
při večerním vystoupení přednášejí v plném světle

Hudba: 1. improvizace po odchodu básníka před nástupem dětí
2. potom až po odchodu dětí, před epilogem básníka
(nástroj dle vlastní volby)

Oblečení: jako když se děti normálně scházejí a hrají si.

Pohyb a mimika ať vycházejí logicky z veršů.

VOLNY VYTISK